Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

24ον

ΟΤΑΝ Ο ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ἔγραφε τοὺς ὕμνους πρὸς τὴν Θεοτόκον εἰς τὴν αὐστηράν, βέβαια, καθαρεύουσαν, ταυτοχρόνως τοὺς ἐμελοποιοῦσε καὶ τοὺς ἐδίδασκε εἰς τοὺς μαθητάς.

Βέβαια, οἱ μαθηταὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς μάθουν καὶ νὰ τοὺς ψάλλουν. Ἀλλὰ — ἀφηγεῖται ὁ ἐκ τῶν μαθητῶν του Τάκης Κωνσταντόπουλος — «γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦμε τὴν ἁμαρτία μας, τίποτε δὲν ἐκαταλαβαίναμε, τίποτε». Αἰτία ἦταν ἡ γλῶσσα, ἡ ὁποία ἦταν δύσκολη καὶ ψυχρή.

Ὑπηρετοῦσε τότε εἰς τὴν Ριζάρειο καὶ ἕνας δημοτικιστής, ὁ Γεώργιος Καρβούνης. Ἦταν ἕνας τολμηρὸς γιὰ τὴν ἐποχὴ του πρόσκοπος, διανοίγων νέας ὁδούς, ἀνὰ μέσον τῆς λόχμης τῶν θάμνων καὶ ἀγκαθιῶν τῆς συντηρητικότητος καὶ τῆς ὀλιγομαθείας.

Γιὰ νὰ σχηματίσωμε μίαν ἰδέαν τῆς προσωπικότητός του θ' ἀνατρέξωμε εἰς τὸν μετέπειτα καθηγητὴν τῆς Θεολογίας καὶ ἀκαδημαϊκὸν Νικόλαον Λούβαριν.

«Εἰς τὴν πίστιν — μᾶς ἔλεγεν ὁ Καρβούνης — φθάνει τις πολλάκις μόνον διὰ τῶν ἀκανθῶν τῆς ἀμφιβολίας καὶ προσέθετε ρητὰ ἐκ τῶν σκέψεων τοῦ Πασχάλ· ἢ προέβαινεν εἰς ἀναλύσεις καὶ παρατηρήσεις κατὰ τὸ μάθημα καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, αἵτινες ἐθέρμαινον τὴν καρδίαν μου. Ὡμοίαζε πρὸς ἄγγελον, ὅστις μὲ σοφὴν χεῖρα αἴρει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ παραπέτασμα, ὅπερ καλύπτει τὰ αἰώνια προβλήματα καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀποτετυπωμένον τὸ σιγηλὸν πρόσωπον τῆς σφιγγός, ἵνα ριφθῇ ὀλίγον φῶς εἰς τὸ σκότος τῶν ψυχῶν.

Διὰ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας τοῦ Καρβούνη, ἂς ἀκούσωμε τὸν Τάκην Κωνσταντόπουλον:

«Προσπαθοῦσε νὰ διεγείρῃ τὸ ἐρευνητικό μας πνεῦμα. Ἕνα παράδειγμα, ἀπὸ τὴν διδασκαλία του γιὰ τὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου... Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς «Γενηθήτω φῶς» καὶ ἐγένετο φῶς καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισε τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος καὶ ἐκάλεσε τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκοτος νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία...

—Ἔτσι, παιδιά μου; ἐρωτοῦσεν ὁ Καρβούνης. Πᾶμε παρακάτω.

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκάλεσε τὸ στερέωμα οὐρανὸν καὶ εἶδεν ὅτι καλὸν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα...

—Ἔτσι, παιδιά μου; Πᾶμε παρακάτω.

Καὶ ἐξακολουθοῦσε τὴν ἀνάγνωση ἀπὸ τὴν Γένεσι. Τὴν τρίτη ἡμέρα ὁ Θεὸς διεχώρισε τὴν ξηρὰ ἀπὸ τὴν θάλασσα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς «γεννηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν (νὰ φέγγουν) ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο μεγάλους φωστῆρας, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα τετάρτη...

—Λοιπόν, παιδιά μου, τὶ ἔχετε νὰ πῆτε; ρωτοῦσε ὁ Καρβούνης. Πετάγεται ἕνας Ριζαρείτης.

—Κύριε καθηγητά, εἶναι καὶ ἡ πέμπτη ἡμέρα, ποὺ ὁ Θεὸς ἔκαμε τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ τετράποδα...

—Βέβαια, ἀπαντοῦσε ὁ Καρβούνης. Μπράβο, παιδί μου. Τὴν πέμπτην ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ τετράποδα... σὰν καὶ σένα! Βρέ, κοθῶνι, ἐγὼ ἐρώτησα ἂν ἔχετε νὰ πῆτε τίποτε μέχρι τὴν τέταρτη ἡμέρα, ἀμὲ λὲς πὼς δὲν ἤξερα ὅτι ὑπάρχει καὶ πέμπτη καὶ ἕκτη καὶ ἑβδόμη ἡμέρα; Λοιπόν, ποιὸς ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τίποτε μέχοι καὶ τὴν τετάρτη ἡμέρα;

Ἕνας «λίαν εὐσεβὴς» μαθητὴς παρετήρησε:

—Μά κύριε καθηγητά, ἐμεῖς οἱ τιποτένιοι, θὰ κάμωμε παρατηρήσεις διὰ τὸ θεόπνευστον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης;

—Εὖγε! Σὺ εἶσαι ἡ προσωποποίησις τοῦ «πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα». Μόνον, ὅτι ἐμεῖς ἐδῶ ἔχομε ταχθῇ γιὰ νὰ ἐρευνοῦμε, χαζοπούλι μου! Διότι, ἂν δὲν ἐρευνοῦμε, ἂν δὲν ἐξετάζουμε, ἂν δὲν ἀντιμετωπίσουμε κάθε περίεργη ἢ καὶ πονηρὴ ἄποψη, πῶς θὰ ἀποκτήσουμε συνείδηση τῆς ἀληθείας. Καὶ ὅπως εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Φιλιππησίους, «ὅσα ἐστιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια κλπ. ταῦτα λογίζεσθε». Ἔτσι, παιδιά μου;

—Μάλιστα, κύριε καθηγητά.

—Λοιπόν, ἐπὶ τὸ ἔργον. Ποιὸς ἀπὸ σᾶς ἔχει ἀπορίες; Ἐλεύθερα καὶ ἄφοβα, μιλῆστε!

—Εἶναι ἀλήθεια, δηλαδὴ εἶναι κυριολεξία, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμο σὲ ἕξη ἡμέρες, δηλαδὴ σὲ ἕξη 24ωρα: ρώτησε ἕνας.

—Ἐν τάξει, παιδί μου, συμβολισμὸς εἶναι. Ἀλλὰ αὐτὸ μᾶς τὸ ἄλλο. Νὰ σᾶς βοηθήσω. Ἀπὸ τὴν ἀρχή: Ἡμέρα πρώτη, ἔγινε φῶς. Ἡμέρα δευτέρα, ἐγένετο ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός. Ἡμέρα τρίτη, ἐγένετο ἡ ξηρὰ καὶ ἡ θάλασσα. Ἡμέρα τετάρτη, ἐγένοντο δύο φωστῆρες, ἕνας μεγάλος καὶ ἕνας μικρότερος... Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ φωστῆρες;

Πετάχθηκαν πολλὰ χέρια.

—Νὰ τὸ πῶ, κύριε: Ἐγώ! Ἐγώ! Ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι!

—Μπράβο, φωστῆρες μου! Καὶ ἔπειτα;

Ἀκολούθησε σιωπή. Τὴν διέκοψε ἕνας Ριζαρειτης.

—Κύριε καθηγητά, πρώτη ἀπορία μου. Πῶς ἔγινε ὁ ἥλιος τὴν τέταρτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη εἶπεν ὁ Θεὸς «γενηθήτω φῶς» καὶ ἐγένετο φῶς;

—Ναί, παιδί μου! Γειά σου! Αὐτὸ εἶναι. Εἶπες, ὅμως, πρώτη ἀπορία σου. Ὑπάρχει καὶ δεύτερη;

—Μάλιστα, κύριε καθηγητά. Πῶς ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὡς φωστῆρα τὴν σελήνη, ἀφοῦ δὲν εἶναι αὐτόφωτος, παρὰ μεταδίδει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου;

—Εὖγε, παιδί μου! Νά, τέτοια ἐρωτήματα θέλω νὰ θέτετε στὴ σκέψη σας γιὰ νὰ συνηθίσετε στὸν ἔλεγχο. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται, ἔλεγεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Ἐφεσίους.

Καὶ ὁ Καρβούνης ἐξακολουθοῦσε τὴν ἀνάλυση τοῦ Βιβλικοῦ κεφαλαίου.

Ὑπῆρχε καὶ ἕνας Παπαγιαννόπουλος, θεολόγος. Ὁ Καρβούνης ἦτο φιλόλογος καὶ ψυχολόγος. Ὁ Καρβούνης ἀπετείνετο εἰς τὰς περὶ Θεοῦ ἀμφιβολίας, γιὰ νὰ θεμελιώσῃ καὶ στερεώσῃ τὴν πίστιν, ὁ δὲ Παπαγιαννόπουλος εἰς τὰς πηγὰς τῆς πίστεως. Καὶ ἔγραψεν ὁ Λούβαρις:

«Προσηλεῖς διδάσκαλοι! ἂν ἐγνωρίζετε πόσον παρήγοροι ἐγένοντο δι' ἐμὲ οἱ λόγοι σας καὶ μετὰ ποίων παλμῶν τοὺς συνέλεγον! Τὸ μόνον μάθημα, τὸ ὁποῖον οὐδὲν μοῦ προσέφερεν ἦτο ἡ δογματική· εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ἐρωτημάτων μου ἠδυνήθη νὰ ἀπαντήσῃ, ὅταν δὲ ἐπεδόθην εἰς τὴν μελέτην τῶν περὶ ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀποδείξεων, αἱ ἀμφιβολίαι μου ἐνισχύθησαν. Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρω ὅ,τι ἐζήτουν ἐν τῷ πλήθει τῶν τύπων καὶ τῶν δογμάτων, ἀφ' οὗ δὲν εἶχον εἰσέτι μάθει νὰ ἐμβαθύνω εἰς αὐτὰ οὐδὲ νὰ βλέπω τὰς μεγάλας ἀληθείας καὶ τὰ ἅγια συναισθήματα, ἅπερ ἤθελον νὰ ἐκφράσωσιν; Ἀλλ' ἐὰν τὴν δογματικὴν δὲν εἶχον τότε ἐν τιμῇ ὁ διδάσκων ὅμως αὐτὴν ἐνεῖχε τί τὸ θεῖον δι' ἐμὲ καὶ ἦτο ἡ προσωποποίησις αὐτῆ τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἐκκλησίας».

Θὰ κάμωμε ἐδῶ μίαν μικρὰν παρέκβασιν, ποὺ πιστεύομε ὅτι εἶναι χρήσιμος. Θὰ δείξῃ ποιὰ ἦτο ἡ περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα εἰς μίαν ἐκκλησιαστικὴν σχολὴν ὅπως ἡ Ριζάρειος καὶ ἀπὸ ποιὰ συναισθήματα ἐκυριαρχοῦντο οἱ μαθηταί, δηλ. μέσα ἀπὸ ποιὰ δρομάκια καὶ ἀτραποὺς ἔφθασαν μεγάλοι θεολόγοι, ὅπως ὁ Λούβαρις, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκμυστηρευθῇ τὰ ἀκόλουθα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς μαθητείας του εἰς τὴν Ριζάρειο:

«Ἐπὶ μακρὸν ἐκυμαινόμην μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας μεταξὺ ὑιαίου ἀθεϊσμοῦ καὶ ὑπερβαλλούσης εὐσεβείας· μία ἐναλλαγὴ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐκούραζε τὴν ψυχήν μου, κατεκλινομην δὲ τὸ ἑσπέρας καὶ ἠγειρόμην τὴν πρωΐαν μὲ τὸν ἐφιάλτην τῶν προβλημάτων μου ἐν τῇ ψυχῇ. Ἄλλοτε κατέρρεον ἐπὶ τοῦ νυκτίου δισόδου μου ἀκτῖνες τῆς αἰωνίου ἡδονῆς καὶ ζωογόνος αὖρα ἐκ τῶν ὀρέων τοῦ ἐπέκεινα ἐδρόσιζε τὸ καῦον μέτωπόν μου, ἄλλοτε ἦσαν ἐπὶ ἡμέρας τὰ πάντα σκοτεινά. Ὡμοίαζον τότε πρὸς ἱστάμενον ἐν μέσῳ πεδιάδος κατὰ τὴν σκοτεινὴν καὶ θυελλώδη νύκτα καὶ ἐρωτῶντα ἐναγωνίως, χωρὶς ἐλπίδα ἀπαντήσεως, πότε θὰ ὑπεφωσκε τέλος ἡ ἡμέρα. Πολλάκις αἱ ἐναλλαγαὶ αὗται πίστεως καὶ ἀπιστίας, αἱ διαδοχαὶ τῆς ἀμπώτιδος καὶ παλιρροίας ἐν τῇ καταστάσει τῆς καοδιοβόρου μελαγχολίας ἦσαν λίαν σύντομοι καὶ συχναί, ἐν διαστήματι μιᾶς ἡμέρας, μιᾶς διέξοδος ἐνίοτε, ὑψούμην μέχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατεκρημνιζόμην μέχρι τοῦ ἅδου, μετέπιπτον ἀπὸ τῆς ἐκτάσεως εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀπὸ τοῦ μέχρις οὐρανοῦ ἀλαλάζειν εἰς τὸ μέχοι θανάτου περίλυπον εἶναι. Βαθυηδὸν βαθεία μελαγχολία ἐκυριάρχησεν ὅλου τοῦ ψυχικοῦ μου βίου καὶ πᾶσαι αἱ παραστάσεις, τὰ συναισθήματα καὶ αἱ ὀρέξεις ἐγρωματίζοντο διαρκῶς ὑπ' αὐτῆς. Ἦτο ἡ βαθεία μελαγχολία τοῦ ζητοῦντος καὶ μὴ εὑρίσκοντος, τοῦ ἀπολέσαντος καὶ μάτην ἐρωτῶντος, ἥτις καθίστατο ἐντονωτέρα ἔνεκα τῆς ἡλικίας· διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἔφηβοι ρέπουσιν εἰς αὐτήν, ὅτι κλαίουσι καὶ στενάζουσιν ἄνευ αἰτίας, ὅτι τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἡλικίας των εἶναι ἡ ἀπαισιοδοξία. Ὅσα ἔγραφον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ὅσα ἐσκεπτόμην, αἱ προσευχαί μου πρὸς τὸ ἄπειρον ὑπὸ τὸν ἀστερόεντα οὐρανὸν καὶ οἱ περίπατοί μου ὑπὸ τὰ δένδρα τοῦ κήπου, ἦσαν σιγηλός, μαλακὸς θρῆνος, ψίθυρος πόνων καὶ στεναγμῶν, μεῖγμα δακρύων καὶ πόθων».

Ὁ φιλόλογος Καρβούνης, λοιπόν, ἦτο ὁ διεγείρων ἀπορίας, ὁ ἐνσταλάζων ἀμφιβολίας, ὁ ὑποκινῶν τὴν ἀπιστίαν, χάριν ἐκπαιδεύσεως τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν θεολογικὴ ἔρευνα καὶ τὸν πνευματικὸ ἔλεγχο. Ἦτο, βέβαια, αὐτὸ ποὺ λέμε σήμερα «ἀνορθόδοξος» ἡ μέθοδός του. Οἱ Ριζαρίτες τὸν ἐλάτρευαν, ὅμως. Καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπαγωγική του μέθοδο: Διότι ἦταν δημοτικιστής. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον, ἦταν τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ Νεκταρίου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΕΤΟΙΜΑ, ΗΜΙΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΕΝΑΝ ΑΝΔΡΑ

ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ ΓΩΝΙΑ, ΕΝΑΝΤΙ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ, — ΠΑΤΡΑΙ

Ε Σ 1985

Ἡ Σχολὴ μας ἀνταποκρινομένη στὶς πολλαπλὲς ἀνάγκες τῆς συγχρόνου ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξυπηρετήση τοὺς ὑποψηφίους Ἐκγυμναστὰς ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἔθεσε εἰς λειτουργίαν τμῆμα ΕΚΓΥΜΝΑΣΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, μὲ προοπτικὲς ἀφοῦ περατωθῇ τὸ ἤδη ἀνεγειρόμενον σύγχρονο κτίριον τῆς Σχολῆς μας νὰ ἐπεκταθῇ καὶ σὲ ἄλλους τομεῖς δραστηριότητος τῆς Ἐκπαιδεύσεως ποὺ ἀφοροῦν τὸ αὐτοκίνητο.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν κ. Σ. Συμεωνίδην ΚΑΛΑΜΟΓΔΑΡΤΗ 18α. - ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛ. (061) 321-278 καὶ 323-563.

Εἰδικὸν τμῆμα γιὰ ἀποφοίτους Γυμνασίου καὶ Τεχνικῶν Σχολῶν (Μέσης Ἐκπαιδεύσεως).

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΙΚΑ

Κοστούμια Μοντγιόμερυ Τζάκετ Πλεκτὰ Ὑπουάμισα

Καὶ ὅ,τι θελήσῃ ὁ ἄνδρας σὲ τιμὲς καταπληκτικὲς

Ἐπισκεφθῆτε μας ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 γιὰ νὰ πεισθῆτε

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΟΡΦΩΝΟΥΝ—ΨΥΧΑΓΩΓΟΥΝ —ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ «ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

Θρησκευτικὴ ὁμιλία

Αὔριο Κυριακὴ καὶ ὥρα 6.30 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Αγ. Μακρίνης θὰ ὁμιλήσῃ ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Γεώργιος Γάκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΧΑΪΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Πάτραι τῇ 8 Ἰουλίου 1977
Ἀριθ. Πρωτ. Θ. 4779

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΥΠ' ΑΡ. 14

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:
Ἀποφασίζομεν
Ἄρθρον 1

Τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς τὴν περιφέρειαν ταῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, νωπὰ ἁλιεύματα, διατίθενται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς λιανοπωλητὰς ἰχθυοπώλας τῆς ἕδρας τῶν εἰσαγωγέων καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς λιανοπωλητὰς ἰχθυοπώλας λοιπῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ἄρθρον 2

1. Οἱ εἰσαγωγεῖς νωπῶν ἁλιευμάτων, περιφερείας Νομοῦ Ἀχαΐας, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἅμα τῷ ἐκτελωνισμῷ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν καὶ πρὸ τῆς διαθέσεως τούτων, ὑποβάλουν ἀμελητὶ εἰς τὸ τμῆμα Ἀγορανομίας Πατρῶν, ἢ τὸ Α. Τ. Αἰγίου κατὰ περίπτωσιν ὑπεύθυνον δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναφέρωνται τὰ κάτωθι στοιχεῖα:

Τὸ εἶδος, ἡ ποσότης, ἡ χώρα προελεύσεως, ἡ ἡμερομηνία ἐκτελωνισμοῦ, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος ἢ τὸ κατάστημα ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῇ ἡ χονδρικὴ πώλησις.

2. Μετὰ τὴν διάθεσιν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁλοκλήρου τῆς καθ' ἑκάστην τελωνιζομένης ποσότητος, οἱ εἰσαγωγεῖς, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλουν ἀμέσως εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένην Ἀγορανομικὴν Ὑπηρεσίαν, κατάστασιν διαλαμβάνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν λιανοπωλητῶν ἰχθυοπωλῶν, τὰς διατεθείσας εἰς αὐτοὺς ποσότητας νωπῶν ἁλιευμάτων κατ' εἶδος, ὡς καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ἐκδοθέντων πρὸς τοῦτο τιμολογίων.

Ἄρθρον 3

1. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ξυνατότης ἀπορροφήσεως ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης λιανοπωλητῶν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἡ διάθεσις νωπῶν ἁλιευμάτων καὶ εἰς λιανοπωλητὰς ἐγκατεστημένους ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον Ἀγορανομικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἡ διάθεσις νωπῶν ἁλιευμάτων καὶ εἰς ἑτέρους διακινητὰς τῶν εἰδῶν τούτων, ἐφ' ὅσον ἠδιάθεσις μέσω λιανοπωλητῶν κρίνεται, ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας ἀνέφικτος.

Ἄρθρον 4

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης ἰσχυούσης καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὸν ἡμερήσιον τοπικὸν τύπον, διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

Ὁ Νομάρχης
ΣΠ. ΤΣΙΡΚΑΣ

Οἱ "Αγγλοι ἀπηύδησαν ἀπὸ τοὺς περιηγητὲς

ΘΑ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ.— Ἐὰν ἔχετε σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῆτε ἐφέτος τὸ Λονδίνον, ἔχει καλῶς. Μετ' ὀλίγον ὅμως, θὰ πρέπει νὰ τὸ σκεφθῆτε καλῶς πρατοῦ τὸ ἀποφασίσετε. Διότι τὸ Λονδίνον ἔνει ἀρχίσει νὰ ἀντιπαθῇ τοὺς τουρίστας...

«Ὅπου καὶ ἂν στραφῆς, θὰ συναντήσῃς τουρίστας», ὠρύετο, πρὸ ἡμερῶν, μία Βρεταννικὴ ἐφημερίς. «Σοῦ ἁφαιροῦν κάθε διάθεσιν νὰ κυκλοφορήσῃς, εἰς τὸ Λονδίνον».

Πολλοὶ Λονδρέζοι θεωροῦν ἀκόμη ἀνεκτοὺς τοὺς τουρίστας, εἶναι, ὅμως, πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπαυδήσει ἐκ τοῦ καταπληκτικῶς μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ξένων οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦν εἰς τὴν πόλιν των.

Ἐφέτος, δελεασμένοι καὶ ἐκ τῶν θεαματικῶν ἑορτῶν τοῦ Ἰωβηλαίου τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ οἱ τουρίσται ἔχουν κατακλύσει τὸ Λονδίνον, αἱ δὲ τουριστικαὶ ἀρχαὶ ἀναμένουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς των θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ 11,4 ἑκατομμύρια. Τοῦτο σημαίνει ὅτι, εἰς κάθε πέντε Λονδρέζους θὰ ἀντιστοιχῇ εἷς τουρίστας.

«Καὶ τὶ κερδίζει ὁ μέσος Λονδρέζος ἀπὸ ὅλους αὐτούς;», ἐρωτᾶ μὲ πικρόχολον τόνον ὁ Μάξ Οὐέμπστερ, τῆς ἐφημερίδος "Ηβνινγκ Στάνταρδ. «Ὑπερπλήρη λεωφορεῖα καὶ ἑστιατόρια, ἀφόρητον συνωστισμὸν εἰς τὰ καταστήματα καὶ φοβερὰν ἔλλειψιν ταξί.

—Ἡμεῖς οἱ Λονδρέζοι τὰ ἔχομεν χαμένα. Πέρυσι ἡ κατάστασις ἦτο κάπως ἀνεκτή. Ἐφέτος, ὅμως, μὲ τὸ Ἰωβηλαῖον, ἡ κατάστασις ἔχει γίνει ἀφόρητος. Μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ὑπάρχῃ θέσις δι' ἡμᾶς εἰς τὰ λεωφορεῖα καὶ εἰς τὸ «μετρό» ἐνῷ μὲ ἰδικά μας χρήματα κινοῦνται.

«Ὁ τουρισμὸς εἶναι μία ἐκ τῶν ἐλαχίστων βιομηχανιῶν μας αἱ ὁποῖαι πράγματι ἀναπτύσσονται», γράφει ὁ οἰκονομολόγος Ντοὺηβιδ Γκρήν.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Βρεταννία ἔχει καταστῇ ἡ «Κόστα Μπράβα» τοῦ βορρᾶ, εἶναι πολλοί. Ὁ κυριώτερος, εἶναι ὁ οἰκονομικός.

Παρὰ τὸν πληθωρισμόν, ὁ ὁποῖος τὴν μαστίζει, ἡ Βρεταννικὴ ἀγορὰ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ φθηνοτέρα τῆς Εὐρώπης. Οὕτω, ἐφέτος ἀναμένονται εἰς τὴν Βρεταννίαν 7 ἑκατομμύρια Εὐρωπαῖοι, δηλαδὴ οἱ διπλάσιοι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπεσκέπτοντο πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν. Αἱ τουριστικαὶ ἀρχαὶ ὑπολογίζουν ὅτι οἱ τουρίσται θὰ ἀφήσουν, ἐφέτος, τὰ 5% τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν τῆς Βρεταννίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐφέτος, ὑπολογίζουν, ὅτι τὰ κέρδη ἐκ τοῦ τουρισμοῦ θὰ εἶναι κατὰ 10% περισσότερα τῶν περυσινῶν, θὰ ἀνέλθουν δὲ εἰς 2,2 δισεκατομμύρια λιρῶν.

«Κάθε ἡμέραν, εἰσέρχονται εἰς τὴν χώραν 10 ἑκατομμύρια δολλάρια», σχολιάζει ἡ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ».

«Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ κυβέρνησις τὰ καταφέρνει πολὺ καλῶς μὲ τοὺς τουρίστας», γράφει ὁ Οὐέμπστερ. «Ἐν τούτοις— συνεχίζει — οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται τὰ δεινὰ μιᾶς μεγάλης τουριστικῆς πόλεως, δὲν θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς φιλοξενίας τὴν ὁποίαν παρέχουν, θὰ πρέπει νὰ καθιερωθῇ εἰς τουριστικὸς φόρος... μία μικρὰ χρηματικὴ ἐπιβάρυνσις εἰς κάθε ξένον ἐπισκέπτην τοῦ Λονδίνου. Θὰ ἦτο, π.χ. δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ μία προσαύξησις κατὰ μίαν λίραν εἰς ἕκαστον κρεββάτι ξενοδοχείου διὰ κάθε νύκτα».

—Ἐὰν οἱ τουρίσται θέλουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πρωτεύουσάν μας, ἂς πληρώσουν διὰ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτήν», λέγει εἷς λογιστής.

Ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνησις εἶχε σκεφθῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν φόρον τουρισμοῦ ἀπὸ τοῦ 1973, ἀλλ' εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο ἀντετάχθησαν τόσον οἱ ἐφοριακοὶ ὅσον καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τουρισμοῦ, ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ προσέλκυσις τουριστῶν.

—Δὲν νομίζω, ὅμως, ὅτι οἱ τουρίσται δὲν θὰ ἐπλήρωναν εὐχαρίστως τὸν φόρον τοῦτον», λέγει ὁ Ἴλλτυδ Χάρρινγκτον, τοῦ Συμβουλίου τοῦ Μείζονος Λονδίνου. Τὸ Λονδίνον προσφέρει τόσα πολλὰ εἰς τὸν τουρίστα.

Θ.Σ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ

κλισσε παντος τυπου σε τιμη γνωριμιας

ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55
(εντος στοας)

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὰ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ καὶ τὶς ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Γιὰ ὅλους ὅσους σερβίρουν καὶ πίνουν

Καφὲ ΕΣΠΡΕΣΣΟ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΝΤΕΖΙΡΕ

Ὁ Καλύτερος τῆς Βραζιλίας

Ἔξοχον χαρμάνι ὑψηλῆς ποιότητος

Καθημερινὴ διανομὴ διὰ τῶν αὐτοκινήτων μας στὰ Ξενοδοχεῖα καὶ τὰ καταστήματα

Ἄμεσος ἐκτέλεσις παραγγελιῶν δι' ἐπαρχίας.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ καλύτερος καφὲς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1901

ΣΤΕΦ. ΣΤΡΕΪΤ 1 (Στενὸν Κεντρικοῦ Τ